

گزارشی از ۸ مارس، روز جهانی زن، از آنکارا - ترکیه

در طی سیاست های در پیش گرفته ی دولت ارتجاعی ترکیه، شرایط زن ستیزانه ای در حال ریشه دواندن بوده و دریچه های انسانی این کشور را بیش از پیش مسموم و تنگ تر کرده است. در دو سال اخیر که دولت "عدالت و توسعه ی اسلامی" سیاست های ظالمانه ی ضد زن را، وقیحانه عریان می کند، بغض بسیاری از زنان را نیز به گونه ای روز افزون، به فریاد تبدیل ساخته است. علی رغم تمامی سرکوب های دولت تزویر و زن ستیز ترکیه، زنان این کشور از پای ننشسته و ۸ مارس امسال را نیز، به میعادگاهی برای پیوستن مشت های عاصی خود مبدل ساختند.

چندی پیش به دنبال تجاوز، قتل و سوزاندن دختری دانشجو به نام "اوزگه جان اصلان" تظاهرات گسترده ای در آنکارا، استانبول، مرسین (محل زندگی اوزگه جان) و چندین شهر دیگر ترکیه صورت گرفت و فریاد خشم بسیاری از زنان را برانگیخت. روز ۸ مارس امسال، در آنکارا که دیری نگذشته از پیچیدن صدای فریاد اعتراض زنان در این شهر نسبت به تجاوز، قتل و انواع خشونت علیه زنان، این بار هم زنانی به نشانه ی اعتراض و پیوستن و حمایت یکدیگر علیه سلطه ی مردسالاری آغشته در مذهبی که حالا با روی کار آمدن "دولت طیب اردوغان" روز به روز جنبه ای حق به جانب تر و قانونی تر به خود می گیرد، عکس اوزگه جان را در دست داشته و شعارهای نه به خشونت علیه زنان، زن ناموس کسی نیست، زن کالا نیست، و شعارهایی در مخالفت با دولت ترکیه سر داده و مشت های خود را به اعتراض گره کرده و فریاد زدند.

در این روز از احزاب مختلف سوسیالیست، مارکسیست و کمونیست گرفته تا تشکل های دانشجویی، گروه های فمینیستی و افراد مستقل حضور داشتند که مانند بقیه ی راهپیمایی ها و اعتراضات، در محدوده ی محله ی کیزیلی به یکدیگر پیوسته و چندین میدان را از جمله میدان ساکاریای را پیموده و در مکان هایی در همان محدوده توقف کرده و شعار های خود را سر دادند. ساعت حضور از حدود ۱۲ ظهر تا ۵ عصر بود اما به طور جدی تر و رسمی تر برنامه ها در بین ساعت ۲ تا ۴ پیش رفتند؛ البته برخی از گروه های فمینیستی راهپیمایی زنان بدون ورود مردان را پیش بردند و شعار هایی با مضامینی چون: "زنان، زندگی، آزادی"، "شورش از خانه"، و... را در راهپیمایی خود سرداده و برخی راهپیمایی هایی در شب ۸ مارس داشتند.

S.D.H (جنبش انقلاب مداوم (surekli devrim hareketi)

زن ناموس کسی نیست:

در کنار گروه ها و تشکلات مختلف، برخی از خانواده های زنان کشته شده و قربانیان خشونت جنسی دیده می شد همچنان که عکس قربانیان را با خود حمل کرده، خواستار اتمام خشونت علیه زنان بودند و بعضاً رو به دولت ترکیه شعار های مخالفت سر می دادند. برخی از مقامات دولتی ترکیه مانند بسیاری از برادران خود در دولت های ارتجاعی دیگر، در پی افزایش خشونت و کشته شدن زنان و اعتراضات سرداده نسبت به آن، اعلام داشته بودند که زنان خود مسبب همچین جنایاتی هستند؛ و علت را رعایت نکردن اموری که به "بنیان های خانواده" آسیب وارد می کند، دانستند. دولت "عدالت و توسعه ی اسلامی" همان گونه که همواره بر خانواده تاکید داشته سعی در معرفی اسلام به عنوان الگوی خیر و آسایش

فردی و اجتماعی داشته است؛ اما در روز ۸ مارس زنانی محجبه نیز دیده می شد. یکی از این زنان که خواهرش چندی پیش کشته شده و قاتل نیز مشخص بود، از تریبون گروهی کمونیستی و دانشجویان مارکسیست استفاده کرد تا اعلام کند که ما به خاطر فقر و اوضاع نامناسب مالی حتی از پیگیری پرونده ی این قتل عاجز ماندیم و راهی برای رسیدگی نداریم. هرچند قاتل مشخص است اما دولت نیز همکاری نمی کند. و شعارهای مخالفت با ستم و جنایت رو به دولت ترکیه، سر داده شد.

انجمن هنر-صنعت آنکارا، نمایش سمبلیک و موزیکال خیابانی به اجرا گذاشت که سعی شده بود سه شخصیت مختلف زن با استفاده ی نمادین از زنجیر، عروسک، مار و.. نقش تعریف و تحمیل شده ی زن و تعاریف منفی دیگری که حول این محور شکل بسته و به زن نسبت داده می شود را به روایت تصویر در آورند.

در این میان برخی از ایرانیان مقیم ترکیه نیز با شعارهایی در مورد حجاب اجباری، مخالفت با جمهوری اسلامی و... نیز حضور داشتند که البته برخی از شعارها از حول تمرکز بر زنان و روز ۸ مارس خارج گشته، هرچند با مفاهیم سیاسی و اجتماعی اما حول مسائل دیگری طرح شده بود.

با سپاس آیدا پایدا

۱۹ مارس ۲۰۱۵